

съмнителната сила на неприятелските атаки при Ст.-Загора, се рѣшаватъ на обичната своя последня крайностъ. Тѣ излизатъ върху брустверитѣ на своитѣ ложементи, извикватъ отъ втората линия своитѣ резерви и съвмѣстно съ тѣхъ откриватъ такава дружна и смъртоносна стрѣлба съ залпове противъ побѣснѣлия неприятель, щото, той, изненаданъ отъ неочаквания отпоръ, спира въ недоумение, подава се назадъ въ позоренъ бѣгъ, като, по обикновено, покрива хълмоветѣ и стрѣминитѣ по пѣтя на своето отстъпление съ безбройни трупове. Тия дружни залпове, въпрочемъ, сж стрували доста скъпо и на безсмъртнитѣ защитници на Шипка, тъй като неприятелската артилерия отъ върха на „Бедекъ“, възползувана отъ тѣхното открито групиране на задружна залпова стрѣлба, покосява живота на цѣли маси отъ тѣхъ. Но побѣдоносното отбиване на първата турска, толкова стремителна атака, естествено не е могла да се постигне, освѣнъ съ значителни кръвни жертви...

Тая страшна несполука, обаче, не отчайва Сюлеймана. Не се минава и половинъ часъ отъ позорното бѣгство на неговитѣ войски, и той вече приготвя втора още по силна и смъртоносна атака, отбита по сжщия начинъ. Слѣдъ малко турцитѣ още съ по-голяма яростъ се впусчатъ въ трето и четвърто настѣпление, но ги сполѣтява пакъ сжщата участъ. Обаче, отбиването на толкова послѣдователни атаки се съпровожда съ такива жертви отъ наша страна, щото силитѣ на опълчението почватъ значително да отслабватъ. Излизането отъ строя цѣла маса борци при посрѣщането на всѣко неприятелско настѣпление; подбиването почти на всички опълченски пушки отъ честото и усилено стрѣляне срѣщу настѣпващитѣ неприятелски колони, привръшването по сжщата